

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” Máté 7,12

VII. Protestáns Cigánymissziói Konferencia

Istent még a legnyomorúságosabb helyzetben is lehet áldani

Hetedik alkalommal gyűltek össze Isten dicsőítésére és a testvéri kapcsolatok építésére a baptista, evangélikus, metodista, pünkösdi és református felekezetek cigánymissziói. A találkozóra a békési Baptista imaházban került sor, ahol csaknem háromezren gyűltek össze hazánk minden szegletéből. A konferencia résztvevői igyekeztek választ találni arra, hogyan tudják az Urat magasztalni életük minden területén – a családban, a munkában, a gyülekezetben, az örömek és nehézségek között.

Két éve a Debreceni Református Nagytemplomban közel ezerötven hívő cigány vett részt a sorban ötödik konferencián, tavaly viszont kénytelenek voltunk az online térbe szorulni és otthonainkban megélni a protestáns cigánymissziós egységet. Nincs kétségünk afelől, hogy Isten ígéje helyszíntől, platformtól és távolságtól függetlenül hatással van ránk, ám égett a szívünk a személyes találkozás után, tudva, hogy mekkora erő rejlik abban, amikor egy lélekkel harsan a hálaszó templomainkban és imaházainkban.

Ám a dicsőítés nem csak az éneket és a zenét jelenti. Egész életünk arra szolgál, hogy megháláljuk az emberi erőnkől meg nem érdemelt kegyelmet – a szervezők éppen ezért ezt a témát helyezték a békési konferencia középpontjába. „Ha választani kellene a zene és a csönd között, akkor valószínű, hogy kevesen állnának ez utóbbi mellett – bár a csöndre szükség van. Igaz, a mennyben csak fél óra jut rá – szemben a dicsőítéssel... Egyébként dicsőíteni sokféle módon lehet. Ma ennek egy kis szeletét tapasztalhatjuk meg” – fogalmazott Ba-

kay Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház cigánymissziós referense a nap célját meghatározó köszöntőjében.

Persze ének nélkül nem teljes a dicsőítés: a konferencia délelőttjén a békési Kegyelem Gyülekezet, délután pedig az Alsózsoltai Metodista Gyülekezet tagjaiból álló zenekar vezette oda szívünket Isten elé, noha utóbbi közösség érkezése egészen az utolsó pillanatig bizonytalan volt. Hogy Isten milyen csodákra képes, azt Kurdi Zoltán metodista cigánymissziós vezető mesélte el a résztvevőknek.

Az alsózsoltaiak lelkésze, Erdei-Nagy László a hét során szívinfarktust kapott, huszonöt fős dicsőítő csoportjával mégis útnak indult Békés felé – ám a buszon ismét rosszul lett, és minden emberi logika azt diktálta, hogy hazamenjen pihenni. A zenekar tagjai imaközösséget formáltak, László pedig úgy döntött, kitart a szolgálatban, és szeretne eljönni a találkozóra. Isten megerősítette őt, és biztonságban megérkezve, mosolyogva dicsőített egész délután – a Bárány véérért, nem kímélve testét mindhalál, ahogyan Zoltán emlékeztetett rá a Jelenések könyve 12,11 által.

A találkozó vendége volt Sztojka Attila romaügyi kormánybiztos, a Társadalmi Esélyteremtési Főigazgatóság főigazgatója, aki köszönetet mondott a felekezetek összetartásáért és a cigányok között végzett munkájáért. „Ha nincsenek partnerek a felzárkózás területén, akkor semmit sem ér a munkánk, a Protestáns Cigánymissziós Fórum pedig régóta partnerünknek számít. Hálas vagyok azért, hogy roma és magyar együtt dicsőítheti Istent” – mondta.

A Magyar Pünkösdi Egyház képviselőjében Pintér Imre köszöntötte a résztvevőket. „A misszió az egyház motorja, itt történik a fejlődés és a növekedés – Istennek pedig az a terve, hogy ne csak létszámban növekedjen az egyház, hanem minőségben is ott legyen Krisztus az életünkben – fogalmazott az egyházi alelnök.

Czibere Károly, a Református Szeretetszolgálat főigazgatója az irgalmas samaritánus története alapján emelte ki az odafordulás és közös szolgálat fontosságát. „A megbékéltetés szolgálatát egyedül Jézussal tudjuk megtenni. Mivel Krisztus teste egységet alkot, benne le lettek rombolva a cigányok és magyarok közötti falak. Tapasztaljuk meg ma, holnap és az év minden napján Jézus engesztelő és falakat romboló áldozatát!” – mondta.

A konferencia mottója („Áldom az Urat mindenkor” – Zsolt 34,2) alapján délelőtt Péter Pál Nátániel hirdette Isten ígését. A pünkösdi cigánymisszió lelképásztora bizonyosságot téve hangsúlyozta, hogy bármilyen élethelyzetbe kerülünk is, Istent lehet és kell is dicsőítenünk. „Az Úr maga megjelenik a dicsőítésben, ezért a Sátán nem tud kísérteni és megtámadni minket, és ha

áldom az Urat, akkor áldássá válok a környezetem számára is”.

Pál elmesélte, hogy évekkkel ezelőtt egy répaszedő gép leszakította a jobb hüvelykujját, a kórházban szenvedve pedig csak annyit tudott megkérdezni Istentől: miért? Ám amikor a sebészeti osztályon egyedül ő értette meg, hogy egyik betegtársa románul vízért kiált, később pedig végig ő tolmácsolt az orvosok és az ápolók számára, rájött, hogy nyomorúságában is megáldotta őt az Úr – és bár az az egy ujj hiányzik, sebe begyógyult, de azóta is Isten hű munkatársa lehet, és ez mindennél többet ér.

A Protestáns Cigánymissziós Konferenciák hagyományaihoz híven délután őt cigány testvérünk biznyságtétele által épülhettünk, akik Dani Eszter, a Magyarországi Református Egyház missziói főtanácsadója segítségével készültek fel gondolataik megosztására, elmesélve, hogyan tudják áldani Istent életük különféle helyzetei között.

A pütkösdí Nagy Jenő fiatalként epilepsziája miatt szokott rá a kábítószerekre, majd használatból előállító, aztán díler lett. Még édesapja halála mellett is a drogokon járt az esze, a szer utáni vágyakozás miatt pedig rengeteg embert megkárosított. Előfordult, hogy a Biblia lapjaiba tekerte az anyagot, szándékosan botránkoztatva meg a hívőket, de egy ismerőse által eljutott a békési Kegyelem Gyülekezetbe, ahol megismerte Jézust és letette a kábítószerét. Ma már a pütkösdí cigánymisszió munkatársa, és régi drogos ügyfelei azért keresik fel, hogy szabdalást találjanak.

Horváth László a borsodí Lakon él családjával, s bár nagyon nehéz körülmények között alkoholista és erőszakos apa mellett nőtt fel, már fiatal fiúként hitre jutott. Nem sokkal első gyermeke születése előtt azonban egy munkahelyi baleset következtében látása romlani kezdett, és hamarosan megvakult. Ám ő nem keseredett el emiatt, továbbra is hálát adott Isten áldásaiért: jelenleg a helyi református lelképásztorral együtt jár evangelizálni, ősszel pedig elkezdte az Országos Református Cigánymisszió

kétéves, keresztyén közösségfejlesztő munkatársképzését.

A huszonhat éves Balogh Krisztián hét éve tért meg, szintén drogos kARRIERBŐL – lecsúszásáról annyit mondott, hogy eljött az idő, amikor rájött, hogy ha folytatja a kábítószereszt, bele fog halni. „A mélységben úgy láttam magamat, mint ahogyan Isten lát” – fogalmazott. Krisztián a fókusz arra helyezte, hogyan tudjuk Jézust képviselni a családkban. „Megtért emberként is vannak bukásaink, de így is áldás tudunk lenni családtagjaink számára. Isten formál minket és felkészít a szolgálatra. Jézus kereszthalálát szem előtt tartva fel kell venni a keresztemet, és áldássá kell lennem ott, ahol vagyok” – tette hozzá.

Pappné Bencsik Diána a Heves megyei Szajlán, egy tradíciót őrző cigány családkban nőtt fel, és tizenkét évesen tért meg egy pütkösdí gyülekezetben, és azóta az Úr útján jár. Sokat imádkozott azért, hogy hívő társat találjon magának, és ez megadatott neki, férje egy cigánymissziós konferencián kérte meg a kezét – két napra rá pedig új munkahelyre került. Ma a pütkösdí cigánymisszió munkatársa a Felzárkózó Települések programban, ahol folyamatosan megerősítést kap ahhoz, hogy Isten megáldja őt.

Erdei-Nagy Róbert a konferencia délutánján már a színpadon állt, mint a metodista dicsőítő zenekar egyik gitárosa, ám biznyságtételezt is meghallgathattuk. Katonaként hamar rászokott az italra, de az alsószolcai gyülekezetben – ahol testvére, László a lelkész – hitre jutott, és elkezdett szolgálni. Több társával együtt úgy gondolták, a gyülekezeti dicsőítés és a lakodalmakban való zenélés, mulatozás tökéletesen megfér egymás mellett, ám rájött, hogy ez nem mehet sokáig. 2021 novemberében súlyos gyomorbetegségen esett át, és eljutott odáig, hogy azért imádkozott, bárcsak jóvá tehetné a hibáit. Gyógyulása után már csak egy istennek, az Úrnak szolgál, és igyekszik építeni a gyülekezetet.

A konferencia végén Tóth Anita, az Országos Református Cigánymisszió referense tekintett vissza a napra. Hálát adott azért, hogy két év után ismét meg-

Péter Pál Nátániel igehirdető

élhettük a személyes testvéri közösséget, hogy nincsenek falak közöttünk, és megfogalmazta abbéli reményét, hogy száz év múlva az utódaink ugyanígy dicsőítik majd Istent. Áldást Sztojka Szabina, az Országos Református Cigánymisszió vezetője mondott a résztvevőkre: „Most haza kell mennünk. Miért? – tesszük fel a kérdést, hiszen olyan jól éreztük magunkat. Jézus mondta azt a tanítványoknak, hogy »Menjetek!« De hozzátette azt is, hogy »Veletek vagyok a világ végezetéig»”.

A testvérek arcán – még a szájmaszk mögött is – látható öröm, a régi ismerősök megölelése, az Istent dicsőítő és egymásért imádkozó közösség mindmind tanúságát adta, hogy minden származási és felekezeti határon túlmutat a Krisztustól eredő szeretet. Áldjuk ezért az Urat. Áldjuk őt mindenkor!

Dezső Attila

Fotó: MPE OCM

Kedves Olvasó!

A Tükör eddigi számai az interneten a www.cimok.hu weboldalon érhetőek el.

Köszönettel fogadjuk észrevételeiket, javaslatokat az info@cimok.hu címen. Hálásak vagyunk, ha ezzel is segítik a cigánymisszió ügyének előmozdítását.